(Малоросійська балада)

Das Wasser rauscht, das Wasser fliesst
Ein Fischer sass daran,
Sah nach der Angel ruhevoll,
Kühl bis ans Herz hinan.
Goethe [11]

Вода шумить!.. вода ґуля!..
На березі Рибалка молоденький
На поплавець глядить і примовля:
"Ловіться, рибочки, великі і маленькі!"
Що рибка смик — то серце тьох!..
Серденько щось Рибалочці віщує:
Чи то тугу, чи то переполох,
Чи то коханнячко?..не зна він,— а сумує!
Сумує він,— аж ось реве,
Аж ось гуде,— і хвиля утікає!..
Аж — гульк!.. з води Дівчинонька пливе
І косу зчісує, і брівками моргає!..
Вона й морга, вона й співа:
"Гей, гей! не надь, Рибалко молоденький,
На зрадний гак ні щуки, ні лина!..
Нащо ти нівечиш мій рід і плід любенький?
Коли б ти знав, як Рибалкам
У морі жить із рибками гарненько,
Ти б сам пірнув на дно к липам
І парубоцькеє оддав би нам серденько!
Ти ж бачиш сам,— не скажеш: ні —
Як сонечко і місяць червоненький
Хлюпощуться у нас в воді на дні
І із води на світ виходять веселенькі!
Ти ж бачив сам, як в темну ніч
Блищать у нас зіроньки під водою;

Ходи ж до нас, покинь ти удку пріч,-
Зо мною будеш жить, як брат живе з сестрою!
Зирни сюди!.. чи се ж вода?..
Се дзеркало,— глянь на свою уроду!..
Ой, я не з тим прийшла сюда,
Щоб намовлять з води на парубка невзгоду!"
Вода шумить!., вода гуде...
І ніженьки по кісточки займає!..
Рибалка встав, Рибалка йде,
То спиниться, то вп'ять все глибшенько пірнає!..
Вона ж морга, вона й співа...
Гульк!.. приснули на синім морі скалки!..
Рибалка хлюп!.. За ним шубовсть вона!..
І більше вже нігде не бачили Рибалки!
27 октября 1827 г.

[11] — Вода шумить, вода тече, коло неї сидить Рибалка і дивиться на вудку з спокійним серцем (Гете).
[12] — До цього рядка у першодрукові подано авторську примітку: "Кто учился у дьячка по старинному славянскому букварю, тот знает, что значит: тма, мна, здо, тло, кто, что, мню и проч. Сколько воспоминаний!.."